

Nr 79.

Av herr Olsson, Oscar, och herr Pauli, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 2, 3, 8 och 9 §§ i lagen den 25 maj 1894 angående jordfästning.

I Kungl. Maj:ts förslag till lag om ändring i vissa delar av lagen den 25 maj 1894 angående jordfästning torde ett par bestämmelser, ehuru i huvudsak fullt tillfredsställande, böra jämkas, dels ur principiell synpunkt, dels för att bättre tillmötesgå vissa berättigade intressen.

I 8 § 1 mom. andra stycket stadgas, att, då den avlidne ej efterlämnat något skriftligt förordnande om sin begravning, "de närmaste anhöriga eller de som eljest stodo den avlidne nära" skola äga att ensamma bestämma över frågan, om jordfästning skall äga rum enligt svenska kyrkans ordning. Detta synes strida mot den av departementschefen själv hävdade principen, att den avlidnes vilja bör vara principiellt avgörande. Denna princip synes nämligen böra gälla, även om den avlidne ej avfattat sin önskan skriftligt. Vidare synes det olämpligt, att kyrklig jordfästning icke skall få äga rum, även om vissa av de närmaste efterlevande uttryckligen förklarar sig önska sådan. Slutligen är uttrycket "närmaste efterlevande", vilket förekommer i ett av Stockholms stadsfullmäktige till Kungl. Maj:t inlämnat förslag angående eld-begångelse, att föredraga framför det i Kungl. Maj:ts förslag använda längre men dock icke bestämdare uttrycket.

Det kan också befaras, att den föreslagna bestämmelsen blir svår att tillämpa, i händelse oenighet yppar sig bland de anhöriga.

Angående kyrkas upplåtande för begravningsceremonier, andra än jordfästning i svenska kyrkans ordning, innehåller Kungl. Maj:ts förslag ingen bestämmelse, utan skall avgörandet överlämnas till vederbörande präst. Därigenom öppnas emellertid möjlighet till helt olika praxis å olika orter, varjämte ledsamma slitningar mellan präst och begravningsfolk stundom kunna befaras. Det synes därför bättre att införa en generell bestämmelse, om och på vilka villkor kyrkorna böra öppnas.

Alltså föreslås följande ändringar i förslaget:

8 §.

1 mom. Har den avlidne — — — till efterrättelse. (= Kungl. Maj:ts förslag.)

Har den avlidne icke givit något förordnande om begravning vare sig med eller utan jordfästning i svenska kyrkans ordning, skall den avlidne begravas utan jordfästning i svenska kyrkans ordning, där det begäres av den avlidnes närmaste efterlevande, utan gensägelse från någon av dem, och dessa därvid intyga, att detta ej skulle strida mot den avlidnes i livstiden hysta önskan.

Framställning — — — — dödsfallet. (= Kungl. Maj:ts förslag.)

9 §.

1 mom. Den avlidne — — — — innebörd. (= Kungl. Maj:ts förslag.)

2 mom. Andra begravningsceremonier än jordfästning i svenska kyrkans ordning må äga rum i kyrka, endast då intet annat tjänligt rum finnes för ändamålet tillgängligt, och må därvid intet för den kristna tron eller svenska kyrkan sårande förekomma.

3 mom. På Konungens — — — — må anläggas. (= 2 mom. i Kungl. Maj:ts förslag.)

4 mom. Kyrkogårdar — — — — skiek. (= 3 mom. i Kungl. Maj:ts förslag.)

Stockholm den 22 januari 1925.

Oscar Olsson.

Ivan Pauli.
